

STUDENT'S LIFE

BŘEZEN 2014

MĚSÍČNÍK SPŠS A OA KLADNO

ROZHOVOR S PANÍ SULDOVSKOU
DŮL PROKOP
VELKÁ ČÍNSKÁ ZEĎ
LYŽAŘSKÝ KURZ 2014

PRAVDIVÉ BRNĚNSKÉ POVĚSTI?
SÍDLO NORSKÉHO MAJESTÁTU
SERIÁL PŘÁTELE
JESKYNĚ

Obsah

3. Úvod

4. Sídlo norského majestátu; Jeskyně

5. Velká čínská zeď; Důl Prokop

6. Mají brněnské pověsti alespoň špetku pravdy?; Útěk z tábora 14

7. Kladno v březnu; Lyžařský kurz 2014

8. Rozhovor s paní učitelkou Suldovskou

9. Seriál Přátelé

10. Hala plná páry a elektřiny. Sen nebo skutečnost?; Michal Velíšek

11. Přestala psát!

Dočkali jsme se! I když kalendářní jaro nastane až v druhé polovině března, očekáváme jarní prázdniny každým krokem. Od 10. 3. nastává týden pozdního vstávání.

SITUACE POD ŠKOLOU?

Za měsíc únor se vykopaly základové spáry, dále vybetonovaly pilíře a už se připravují práce pro vylití podlahy v budoucím prvním patře.

NOVÝ KOREKTOR?

Jako časopis jsme rádi, že jsme čtení do té míry, že se doslova hltá každé naše písmeno. Proto si považujeme našeho čtenáře, pana Maršíka. Tímto vzkazem bychom mu chtěli sdělit, že časopis děláme ve svém volném čase bez nároku na odměnu. Každý časopis je výplodem naší několikadenní a většinou do ranních hodin trvající práce. Chtěli bychom ho tedy poprosit, aby přimhouřil své bystré oko, které vidí nejen matematické nedostatky žáků, ale nyní i chybičky v rodném jazyku našem. Pokud by tedy rád přiložil ruku k dílu a pomohl naší korektorce, paní Lexové, která nám pomáhá také dobrovolně a ve svém volném čase, budeme jedině rádi.

Úvod

Únor utekl jako voda a máme tady březen a s ním samozřejmě přicházející číslo, v tomto kalendářním roce již třetí. Přinášíme vám opět stránky plné zajímavých článků týkající se nejen historie Kladenska a naší školy, ale i aktualit. Nadále na vás čeká i rozhovor s učitelem. V minulém čísle jsme bohužel vynechali článek týkající se Číny, ale jak jsme slíbili, tuto ztrátu z minula napravujeme.

Každoročně se studenti naší školy zúčastňují Kladenské veveřky. 7. 2. 2014 bylo v sále kina Hutník rozhodnuto o vítězi. Porota ocenila studenta naší školy, Vojtěcha Topinku z T1. Tímto moc gratulujeme a vy si v tomto čísle můžete přečíst jeho vítěznou práci.

Už jste si zvykli na novinku, která se do našeho časopisu dostala nedávno. Je řeč o Časopisu Gilotina, který se vydává na gymnáziu v Brně – Řečkovících. Již jste četli rozhovor se členem Gilotiny a teď vám přinášíme článek jednoho z redaktorů.

Když už jsme u úspěchů naší školy a jejich studentů, nesmíme opomenout 1. místo na 11. ročníku soutěže WWW ŠKOLA KLADNO 2013. Ve středu 5. 2. 2014 se na radnici konalo slavnostní vyhlášení výsledků. Soutěž spočívá v nejlepších webových stránkách školy na Kladně a nejaktivnější prezentaci na webu Kladno – živě. Naše škola vyhrála v kategorii B, tedy v kategorii www stránek středních škol, vyšších odborných škol a učilišť. Naše škola získala vizualizér.

Kontakty

Šéfredaktor: Honza Mañas, S4B – h.manas18@seznam.cz, **Redaktoři:** Jana Hanzalíková, E2 – JanaHanzalikova@seznam.cz, Karolína Rosecká, E4 – ross94@centrum.cz, Katka Černá, E4 – cerna.katy@seznam.cz, Štěpán Sládek, S3 – pepanek.s@seznam.cz, Yicheng Du, T1 – panpanguo@seznam.cz, Ondra Sýkora, S1 – ondrasykora111@seznam.cz, Evža Stará, S3 – Evza.Jitka@seznam.cz, **Titulní fotografie:** Kateřina Ležalová, E2, **Grafika:** Lenka Martínková, S4B – lenka608@seznam.cz, Tomáš Randa, T1 – adnarmot@seznam.cz, **Korektura:** PaedDr. Naděžda Lexová

Sídlo norského majestátu

V roce 1814 vzniklo něco, co obyvatelům Norska přišlo jako peklo na zemi. Byl to vznik Švédsko - norského spojeného království, jinak známého jako Švédsko-norská Unie. Peklo by to ani tolik nebylo, kdyby hlavní slovo

měli Švédové. Tato aliance trvala až do roku 1905, kdy se Norské království stalo po dlouhé době samostatnou zemí se svým právoplatným králem Haakonem VII. Původně švédský korunní princ se zastal norských obyvatel a odtrhl se od své rodné země. Otázkou v té době nebylo jen to, jak se Norové stanou soběstačnou zemí, ale i to, kde bude královská rodina přebývat.

Pro účely pobytu královské rodiny byla nakonec vybrána ještě téhož roku dnešní norská rezidence, norský Slottet. Návrh na tuto stavbu byl podán roku 1821 norskému parlamentu, původně dánským architektem Hansem Ditlevem-Franciscusem Linstowem.

Roku 1825 švédsko-norský král Karel XIV. nechal položit základní kámen tohoto skvostu. Budova byla dokončena o dvacet čtyři let později, roku 1849. Palác je postaven z bloků tvrdého pískovce, na nichž je udělána úprava v neoklasicistickém slohu. Fasáda má napodobovat cihly. Vchod do paláce je zdoben pískovcovými sloupy, které nad sebou drží balkón. Tam se při zvláštních příležitostech ukazuje královská rodina. Nejkrásnější částí paláce, které by měl člověk navštívit, pokud zavítá do Osla a konkrétně do Slottu, je královská hodovní síň, která byla určena pro více hostů. Tyto místnosti jsou bohatě zdobeny v Pompejském stylu a jejich výzdobu provedl v roce 1838 Peter Fredrik Wergramman.

Budova si v roce 2002 prošla na příkaz současného krále Harald V. rozsáhlou rekonstrukcí. Tento králův příkaz se setkal s nesouhlasem veřejnosti, ale nakonec palác získal svou zašlou slávu zpět a opět se stal drahoukamem na koruně Norska.

Autor: Ondřej Sýkora, S1

Zdroj obrázku: kongehuset.no

Byl jednou jeden muž, který sedm let putoval po světě. Za těch sedm let poznal spoustu štěstí i neštěstí. Viděl hlad a bídu, radost i veselí. Sám sebe se často ptal, kdo za to všechno může. Odpověď ale nikde nenašel.

Po dlouhém putování se rozhodl vrátit do své rodné země. Smířil se s tím, že odpověď na otázku, která mu tak často vrtala v hlavě, už asi nikdy nenajde.

Najednou se před ním objevila jeskyně. Byla vyhloubena ve skále uprostřed hlubokých lesů. Při pohledu na ni se poutníkovi zdálo, že je jeskyně úplně obyčejná a stejná jako desítky dalších a rozhodl se ji minout. Ta ho ale najednou přitáhla k sobě obrovskou silou.

Hned u vchodu muže uvítala zvláštní bytost. Pokynula mu, aby šel za ní do jeskyně. Muži byla stále nějak povědomá...

Dlouhou dobu spolu procházeli labyrintem jeskyně. Na stěnách se střídaly rozmanité obrazy: krajina zničená těžbou uhlí, vykáčené deštné pralesy, tající ledovce v Antarktidě, zvířata zabitá pytláky, moře znečištěná havárií tankerů. Vypadalo to, že stále nebude konec. „Neboj se, už tě propustím. Jmenuji se Země a tamhle uvidíš, kdo všechno to, co jsi viděl, způsobil,“ řekla bytost, když přišli do velkého sálu, kam už probleskovalo slunce.

Muž přistoupil k velkému rámu na skalnaté stěně. Okamžitě si ale zakryl oběma rukama oči: osnil ho totiž odraz paprsků z velkého zrcadla.

Jeskyně

Autor: Vojtěch Topinka, T1

Velká čínská zeď

Velká čínská zeď (Čchang-čcheng) je nejdelší stavba na světě a největší obranná stavba starověku, je to starý systém opevnění táhnoucí se napříč severní Čínou. Celková délka Velké čínské zdi je dnes 8851km.

První Velkou zeď začali stavět za vlády Prvního císaře (Čchin Š'-chuang-ti) v roce 214 př. n. l. Na stavbu byly nasazeny statisíce lidí, především zajatců a trestanců. Nejednalo se o budování z ničeho, ale spíše o propojení již existujících úseků opevnění postavených v 5. - 3. století př. n. l. Původní probíhala daleko severněji než zeď dnešní a dochovaly se z ní jen nepatrné zbytky. I následující dynastie budovaly ve větší či menší míře obranné zdi na severním pomezí. Dnešní podobu získala zeď za dynastie Ming, kdy byla přebudována do velkorysých rozměrů za použití trvanlivých materiálů (kámen, pálené cihly). Zeď pochopitelně neměla za úkol odrazit masívní útok nepřátelského

vojska, které by hradby dokázalo zlézt, ale měla zneškodnit polokočovným kmenům podnikání loupeživých nájezdů do nitra impéria.

Z oběžné dráhy Země z výšky 160 až 320 kilometrů je Velká čínská zeď viditelná pouhým okem (podle amerických astronautů) jako jediná stavba na Zemi.

第一长城是第一个皇帝（秦始皇-TI），情节秦的创始人（秦）在位期间建成。在部署了数百万人，大多是囚犯和罪犯的建设。这是不是从什么建筑，而是链接工事期间在第五战国时期的时间建成了现有的部分 - 3世纪公元前它今天跑了更远比北墙和幸存下来只有很小的残余。建一个或多或少我旁边的王朝，防御墙的北部边境。明代的长城，今天的外观，它被重建了使用耐用的材料（石料，烧砖）慷慨的比例。墙显然不是负责抵挡大举进攻敌军的管理，以提升在墙上，而应该使业务袭击变得更加困难游牧部落进入帝国的中心。

Autor: Yicheng Du (Čenda), T1

Zdroj obrázku: cina.tripzone.cz

Důl Prokop

V tomto čísle se podíváme na důl, který se nacházel v části Kladna zvané Dubí. Jeho jméno se odvíjí od patrona všech horníků, kterým je sv. Prokop.

Důl Prokop je poměrně starým důlním dílem. Jeho hloubení, které má na svědomí společnost Císařské buštěhradské kamenouhelné doly, se totiž datuje již na rok 1856. V prosinci 1858 se začalo s těžbou v konečné hloubce 211,9 metrů. Jáma měla obdélníkový profil. V 60. letech byl důl Prokop propojen s nedalekým dolem Marie-Anna. Tímto dosáhl větrného propojení a odvodnění. Od této chvíle zde byla hlavní těžba společnosti Císařské buštěhradské kamenouhelné doly. V roce 1871 byl tento důl také spojen překopem s novou jámou František Josef.

Tento důl měl několik nej. Byla to dosud nejhlubší jáma společnosti Císařské buštěhradské kamenouhelné doly. Jáma totiž překonala hloubku 200 metrů. Z dosavadních dolů mělo zde uhlí největší mocnost a hlavně se zde vyskytovalo kvalitní koksovane uhlí.

Na dole Prokop se těžba prováděla pouze do roku 1888. Ale i poté jáma tohoto dolu k užítku přece jen byla. Sloužila totiž jako větrací jáma k dolu František Josef a to až do roku 1904. Poté údajně proběhl zásyp jámy stavební sutí a materiálem z přilehlé haldy, poslední zabezpečení pak v roce 2009.

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Zdroj obrázku: kladnominule.cz

Mají brněnské pověsti alespoň špetku pravdy?

Brněnský drak je jednoznačně nejznámější brněnskou pověstí, podle které řeznický tovaryš pomocí chemické reakce nehašeného vápna a vody způsobil explozi draka. Bohužel však není fakticky doloženo, odkud „drak“ pochází. Nejvíce se objevuje informace, že jej Brnu dal markrabě Matyáš, jenž jej dostal od tureckých posílů.

Další slavná pověst se vztahuje k tomu, proč na Petrově zvoní už v 11.00. Tvrdí se, že za obléhání Brna roku 1645 prohlásil 15. srpna švédský generál Torstenson, že pokud do poledne město nepadne, odtáhne. Zbytek příběhu asi znáte, zazvonili poledne v jedenáct atd. Na této pověsti je pravdivé leda tak datum, kdy se Švédové rozhodli odtáhnout. Ten den, 15. srpna, se konal velký útok trvající až do večerních hodin, který skončil neúspěchem, což donutilo generála

Torstensona, kvůli velkým ztrátám (jeho vojsko přišlo o asi 8 000 mužů během celého období tohoto obléhání), opustit od plánů Brno dobýt a odtáhnout.

Jedna z fiál na průčelí Staré radnice je pokroucená. Proč? Stavitel Anton Pilgram se chtěl pomstít brněnským radním za nezaplacení požadované peněžní sumy a tak toto zkřivení bylo úmyslné. U tohoto příběhu se velice těžko zjišťuje, co se opravdu stalo, a je i možné, že tato pověst má pravdu. Avšak naskýtá se tu možnost, že aby ukázal, jak dobře umí opracovávat kámen, provedl toto jako názornou ukázkou.

Autor: Adam Hooper (Tercie B)

Zdroj obrázku: commons.wikimedia.org

Útěk z tábora 14

Nedávno se v České republice objevila kniha s názvem Útěk z tábora 14. Jedná se o knihu, která je svědectvím člověka, co si prošel peklem, které začalo již jeho narozením. Sin Tong-hjoka se narodil v roce 1982 v severokorejském pracovním táboře. Bratři jeho otce totiž kolabovali za války s Jihokorejci, což je pro severokorejský režim nepřijatelné, a za toto jsou nadále trestané další tři generace celé rodiny, jejíž členové jsou označováni jako „zrádci země“.

Dlouhé roky si procházel nevinný Sin mučením, těžkou prací a následky má dodnes. Jeho pokřivené ruce a zjizvená záda od ohně děsí snad všechny. Ve svých 14 letech viděl veřejnou popravu své matky a bratra. Po třicetiletých letech v tomto lágru, který nad sebou nese opar těžké práce a utrpení, se mu podařilo prolézt elektrický plot, a to bez povšimnutí dozorců. Kdyby si jej všimli, zřejmě by teď již nemohl vyprávět o nelidských podmínkách, ve kterých nejen on musel žít.

Severokorejský režim popírá existenci pracovních táborů, ale bohužel opak je pravdou. Naznačují to nejen svědectví, ale také letecké snímky, které jsou důkazem, že lágry existují a i se dokonce rozrůstají. Nepředstavujte si to jako nějaký menší pozemek oplocený elektrickým plotem. Pracovní tábory se rozléhají na několika kilometrových plochách. Podle odhadu zde žije přes 200 000 lidí a to v otřesných a nelidských podmínkách. Končí zde celé rodiny, a to bez jakéhokoli soudního procesu. Z těchto pracovních a zároveň likvidačních táborů se podařilo dostat pouze asi 60 lidem. Zbytek se stává otroky, jejichž osud je již předem dán.

Nyní mladý Korejec Sin Tong-hjoka žije v Kalifornii a pracuje jako vyslanec pro organizaci, která bojuje za svobodu KLDK. Chcete znát celý příběh tohoto mladého, osudem skoro zavrhnutého, Korejce? Neváhejte a zajděte do knihkupectví pro jeho knihu Útěk z tábora 14.

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Kladno v březnu

Už jste si zvykli na to, že se zde můžete dočíst i o akcích chystaných na daný měsíc. Nemůžeme vás ani teď zklamat, a proto se podívejte, na co se můžete v dalších dnech těšit.

Kladno si totiž pro vás na březnen přichystalo spoustu akcí.

Ve Střeďočeské vědecké knihovně se 12. 3. pořádá křest knihy českého písničkáře, básníka, textaře, překladatele a autora několika rozhlasových i televizních pořadů Jiřího Dědečka. Budete mít možnost slyšet nejen ukázky z jeho nových knih, ale i písničky z nejnovějšího CD Kočky z Letný. Akce se koná od 17:30 do 19:00.

Pořadatel Halda přichystal na 13. 3. Literární večer s Olgou Fikrlovou. Říkáte, že jste nikdy toto jméno neslyšeli? Tak hlavně pro vás je tato akce pořádána. Poslechnete si její tvorbu a bude i prostor pro dotazy mířené na samotnou autorku, která je rodačkou ze Slaného. Literární večer s touto básnířkou se koná Pod Vobrazem od 19:00 do 20:30.

Od 14. 3. do 11. 5. bude ve Sládečkově vlastivědném muzeu výstava, která se týká 75. výročí okupace Československa nacisty. Dozvíte se o osudech a známých i neznámých faktech z tohoto válečného období v Kladně. Celá tato akce se jmenuje Kladno pod hákovým křížem.

V sobotu 15. 3. jsou nominační závody v lezení na rychlost. Nemusíme říkat, že se jedná o lezeckou stěnu a tak také místo akce nemůže být jinde, než na lezecké stěně v Dubské na Kladně. Celkem budou 4 věkové kategorie. Nepochybujeme o tom, že někteří z vás se právě této akce rádi zúčastní.

Opět díky pořadateli Halda se můžete těšit na další Science café tentokrát s tématem „Kdo bude žít?“. Jak samotný název napovídá, bude se jednat o úskalích zdravotní péče a o tom, jak státy dokážou uspokojit nároky obyvatel, které stále rostou a to nejen s příchodem nových a dražších technologií. Jako vždy se Science kafe koná v kavárně Bez Konce a to 19. 3. od 19:00 do 20:30.

Na středu 26. 3. si pro vás nachystalo Auto Da Fé akci, která se skrývá pod názvem Jazzová moderna NTS. Jedná se o avantgard-psycho-jazz-rockové trio. To se vyznačuje především neochotou podřizovat se zvyklostem žánrů pomocí provokace a záměru. Lístky si můžete zakoupit na místě za 99 Kč. Jděte se tedy podívat, od 20:30 do 23:30, na to, jak vypadá takovéto trio.

Autor: Jana Hanzalíková, E2

Lyžařský kurz 2014

V termínu od 8. do 14. 2. 2014 se uskutečnil lyžařský kurz v italské Aprice. Jako dozor jel pan učitel Procházka a pan učitel Kühn a Matouš z agentury Wenku. Jelo nás přibližně 18 z řad žáků naší školy. Aprica je malé nádherné horské město, u kterého je velký lyžařský areál. Bydleli jsme v hezkém penzionu, který byl vzdálen od lanovky 100 až 150 metrů. Pokoje pro 7 až 8 lidí byly celkem dobře vybavené. Snídani servírovali v jedné hotelové restauraci, oběd jsme měli přímo na svahu v RistoroBaradello (v 1970 m. n. m.) a večeri jsme si vařili sami na pokojích. Sjezdovky byly nádherně upravené. Sněhu jsme měli hodně. Až na jeden den bylo hezké počasí. Moc jsme si to užili!

Autor: Tomáš Randa, T2

Rozhovor s paní učitelkou Suldovskou

Tentokrát vám přinášíme rozhovor s paní učitelkou, která učí v současnosti ekonomickou část školy. Je úžasné, že jejími hodinami prošly od roku 1975 skutečné hvězdy. O tom a ještě více čtete níže. V úvodu článku bych chtěl ještě jednou poděkovat paní učitelce, že byla tak laskavá a k rozhovoru svolila.

Učila jste na jiné škole, nebo jste rovnou přišla na naši školu? Povídejte, jaké byly vaše začátky zde.

Učím na jedné stále. Mé začátky zde byly ostré, protože jsem přišla do cizího města, neměla jsem bydlení a jeden kufr. A protože jsem neměla žádné bydlení, tak jsem asi 14 dní přespávala dole u tělocvičny v kabinetě tělocvikářů.

Traduje se o vás, že jste učitelkou současných olympioniků, co je na tom pravdy? Kdo všechno prošel vašimi hodinami?

No tak, je to teda pravda, že jsem učila Jaromíra Jágra, můžeš to dát do uvozovek, protože ten měl individuální hodiny, a Františka Kaberleho. A pak ještě snad Libor Procházka, ten není olympionikem, ale také hraje za Kladno. Když chceš někoho nejznámějšího, tak asi Jágr. Jágr chodil do hodin málo, protože měl individuální plán, ale když byl v hodině, tak mi přišlo, že hraje hokej i pod lavicí. Neustále podupával pod lavicí nohama. Říkala jsem si, jak je možné, že takový blázen může být taková hvězda, jak se o něm říká.

Jaký je to pocit, vidět své studenty na něčem, pro stát i svět důležitém, jako jsou Olympijské hry? Fandíte?

Tak určitě fandím. Je to skvělý pocit, že jsem se s nimi setkala a znala je. Ještě taky teď si vzpomínám, byl v reprezentaci a nebyl na olympiádě, Radek Smoleňák. Dokonce jsem ho měla na praktickou maturitu a dělali jsme ji přes mail. Já byla v Česku a on ve Spojených státech.

Prozrad'te nám něco na ty, které vidáme v televizích. Jaká byla jejich studia u nás?

Mnoho si toho nevybavuji hlavně proto, že nezneužívali žádné výhody, co jim byly poskytovány. Vybavuji si F. Kaberleho. Jednou ve třídě byla zima, a tak se dělaly cviky. Jenže jemu dělaly problémy a to byly jednoduché cviky, ale on, jako hokejista na ně nebyl zvyklý.

Jste s nimi do současnosti v kontaktu?

Nejsem.

Máte nějaké vtipné vzpomínky na události ve škole?

Kdysi byly teda takové vtipné příběhy. Ještě když byla papírová třídní kniha a učitelé dělali zápisy o žácích, jako že zlobil a tak, vešel v povědomí takový zápis jedné paní učitelky, který zněl: „Předek si ohlídám, zadek mi ruší.“ Anebo další zápis „Herinková – slepé střevo“ Takže samozřejmě si to vykládal někdo jinak a připsal tam: „nosí brýle.“

Jaký předmět byste nikdy neučila?

No, asi matematiku nebo jazyky, protože na to nemám předpoklady a taky asi hudební výchovu, kdyby tady byla. Když jsem přišla prvním rokem do školy, tak jsem dostala učit ruštinu, ale to bylo kdysi.

Když jste byla v našem věku, co jste měla v plánu za povolání? Vedla vždy idea profesorky na střední škole?

No tak to mě vůbec nenapadlo, absolutně mě to nenapadlo. Asi jsem patřila mezi ty, co nemají žádné konkrétní představy a „nápad.“ Jít učit souviselo s nabídkou, nebo s nějakým inzerátem, který visel na vysoké škole, na katedře. Tam jsem si uvědomila, že zůstanu pořád v té škole, že nepůjdu na žádnou praxi, která je od tolika do tolika. Motivovalo mě to, že zůstanu v tom prostředí, které znám - škole.

Byla jste pilná studentka, či občas chápete ty, které učíte a jejich občasné nechápající grimasy?

(smích) Takže jaká jsem byla studentka?. Vzpomínám si, že většinou jsem měla vyznamenání. A jinak jsem byla teda hubatá, takže jsem nesouhlasila s učiteli. Což mi studenti teď vrací.

Takže jim to nezazlíváte?

Ne, i když, podle toho, jakou formou se to řekne.

Co vám ve škole nešlo, co za předmět jste neměla ráda?

Neměla jsem výrazně neoblíbený předmět. Pokud teda jsem někdy nějaký předmět neměla ráda, tak to souviselo s učitelem. Takže třeba rozbory vět, to jsem nemusela. Dokonce náš učitel dostal přezdívku syntax, protože vždy řekl, dnes si zopakujeme syntax a to bylo...

Vaše nejoblíbenější hračka v dětství?

Nejoblíbenější hračka...? To je tak dávno, že si to nemůžu vybavit (smích). Spíš teda než si hrála, jsem někde pobíhala, takže k tomu patřilo kolo.

Takže spíš takové party?

Jo, jo. Tenkrát nebyly žádný mobily, to tenkrát nebylo. Panenka taky, ale že bych jí šila šatičky a převlíkala, to jsem nemusela.

Co byste popřála budoucím studentům naší školy? A jde vůbec říct prvním ročníkům, aby si školu

vychutnávali, že čtyři roky utečou jako voda a nebude se jim chtít ze školy odejít?

To je těžká otázka. Já jim vždycky říkám v prváku, jakmile poznáte, že vás to nebaví, že vám to nejde, odejděte. Není to žádná chyba, nic špatného, protože jinde budete spokojení. Ale když vydrží, tak ať si užívají toho kamarádství, to tady vždycky najdou.

Autor: Honza Mañas, S4B

Seriál Přátelé

Je tu vlastně někdo z vás, kdo by nikdy neslyšel o seriálu Přátelé? Jestliže se někdo takový opravdu najde, necht' rozhodně neváhá a pustí si alespoň jednu epizodu tohoto úspěšného amerického seriálu. Vše se točí kolem šestice potrhých přátel, kterými jsou 3 ženy (Rachel Green (Jennifer Aniston), Monica Geller (Courteney Cox), Phoebe Buffay (Lisa Kudrow)) a 3 muži (Chandler Bing (Matthew Perry), Joey Tribbiani (Matt LeBlanc), Ross Geller (David Schwimmer)).

Přestože už je seriál pár let starý, pořád dokáže pobavit lidi všech generací. Natáčel se mezi lety 1994 – 2004. Natáčení jednoho dílu vždy probíhalo celý jeden týden. Scénáře byly rozeslány do neděle, do čtvrtka probíhaly zkoušky kostýmů, úpravy scénáře atd. a v pátek byl natáčecí den. Sledovat natáčení mohli diváci živě. I když byl seriál pro herce prací, přátelské vztahy, které jsme mohli vidět prostřednictvím obrazovek na place, se od skutečnosti téměř nelišily. Mimo již zmíněné šestice si v seriálu zahráli i další slavní herci, například Julia Roberts, Charlie Sheen, Tom Selleck nebo Bruce Willis.

Že jste tento seriál ještě neviděli? Neváhejte! Stojí to za to! Abychom vás trochu pobavili, případně vás přesvědčili, že stojí za to se na tenhle seriál mrknout, přinášíme ukázkou několika seriálových hlášek.

Autor: Kateřina Černá, E4
Karolína Rosecká, E4

Ross: Druh topení.“

Phoebe: „Radiátor.“

Ross: „Na 5 písmen.“

Phoebe: „Látor.“

Chandler: *(vejde do bytu, Joey zrovna vyrábí „poštovní schránku“ a má po celém bytě roztaháno spoustu dřeva)* „Co je, to tě nakrknul nějaký strom?“

Joey: *(k Chandlerovi)* „Bavili jsme se s Monikou, kdo je silnější, jestli ty nebo Ross.“

Chandler: „No to je přece jasný.“

Joey: „Taky myslíš, že Ross?“

Joey: „Ahoj. Co ti je?“

Ross: „Ale, někdo mi v práci snědl můj sendvič.“

Chandler: „A co na to policie?“

Hala plná páry a elektřiny. Sen nebo skutečnost?

Ze starého k novému...

V roce 1871 byla v dnešním New Yorku postavena první nádražní hala, která měla za úkol splňovat požadavky cestujících, kteří chtěli cestovat z východního pobřeží na západ. Na výstavbě a financování nádraží se podílel i známý zbohatlík té doby, Cornelius Vanderbilt. Toto nádraží zde stálo do roku 1903 a za dobu své existence přepravilo statisíce cestujících. V roce 1903 započala stavba nečeho mnohem mohutnějšího. Grand Central Station. Budova se v současnosti rozkládá na ploše 48 akrů. Nádraží je děleno na dvě patra a na této ploše se nachází 47 nástupišť a 67 kolejí. Původně bylo v plánu ponechat nádraží neelektrifikované, ale rada města donutila stavitele k elektrifikaci, a to sice jak současné trati, která tudy vedla, tak nově vznikajícího nádraží. Nádraží bylo nakonec dostavěno roku 1913 a ještě téhož roku bylo uvedeno do provozu. Hlavní hala je dlouhá 53 metrů a široká 38 metrů, na každé straně pak dominují na zdech, vysokých 23 metrů, vysoká klenutá okna. Podlaha budovy je pokryta mramorem, který byl za účelem stavby dovezen až z Tennessee. Strop je dále zdoben malbami, které mají připomínat různá souhvězdí. Strop je v nejvyšším bodě vysoký 38 metrů. Součástí budovy jsou i obří hodiny, které zdobí socha boha Merkura od sochaře Jousele – Felixe Coutana. Merkur proto, že je to podle autorova tvrzení pán rychlosti, zpráv a času. Pro potřeby zákazníků se v Grand Centralu nachází i mnoho barů, obchodů a restaurací (jeden z nejznámějších barů - Oyster bar, jehož pochoutka, dušené ústřice, je známa po celém světě). Po 11. září je zde vyvěšena u stropu americká vlajka, která majestátně dokazuje, jak je tato hala veliká.

Prezidentova nemoc.

Na přelomu 30. a 40. let minulého století se staly podzemní prostory pod nádražím tzv. Tajnou stanicí. V té době byl prezidentem USA Franklin Delano Roosevelt. Tento prezident byl až do své smrti jedním z nejznámějších politiků tehdejšího světa. Avšak bohužel pro něj ho v jeho jednadvaceti letech postihla obrna, ze které se úplně nezotavil a byl tedy do konce života částečně ochrnut. Pro jeho potřeby se v době jeho vlády vymyslel způsob, jak se při návštěvě New Yorku snadno dostávat z hotelu Waldorf-Astoria na nádraží a odtud pak dále. Pokaždé, když si prezident umnul, že se mu někam chce, byl do podzemní stanice hotelu vyslán vlak Track 61, do kterého poté najela prezidentova limuzína. Vlak se poté rozjel po tajné trati do Grandu, zde si mohl prezident vybrat, zda chce i s limuzínou odcestovat dále do Washingtonu D. C., nebo zda chce i s limuzínou vyjet chodbou nahoru do ulic, kde by se zdravil s občany. V Současné době se v tajné zastávce nachází pouze špína, odpadky a historický vůz, ve kterém se převážela prezidentova limuzína. Vláda však odmítá tyto prostory zpřístupnit veřejnosti.

Autor: Ondřej Sýkora, S1
Zdroj obrázku: history.com

Michal Velíšek

Docela obyčejný muž. Pracoval na pozici střihače TV Nova. Dne 13. září 2005 byl na procházce se svou devítiměsíční dcerkou na Karlově náměstí v Praze. V tom uviděl, jak nějakou mladou ženu s kočárkem obtěžuje muž s pistolí. Neváhal a ženy se zastal. Bohužel i přesto, že byl v péči špičkových lékařů, za svůj hrdinský čin zaplatil životem.

Dne 28. října byl in memoriam odměněn medailí Za hrdinství. Od té doby rozpoutal velice živou diskusi na téma Hrdinství. Každoročně se také uděluje Cena Michala Velíška, jak jinak než za hrdinství. V roce 2013 proběhl již 8. ročník hlasování. Vítěz však ještě není znám. Chtěla bych vám alespoň pro přiblížení ukázat jeden z vítězných příběhů minulých ročníků.

Martin Spiridonov z Orlové za záchranu své rodiny z hořícího domu (2011)

Dvanáctiletý chlapec zachránil 19. 3. 2011 z domu, kde začalo hořet, svou rodinu (matka byla zrovna nakupovat). Nejdříve vyvedl do bezpečí 80leté prarodiče, 3letou sestru a otce po dvou mrtvicích. Protože se oheň rychle šířil, 22letého bratra – vozičkáře nemohl už z 2. patra odvézt, a tak utěsnil otvory v pokoji, bratra přivezl k otevřenému oknu, dal mu na obličej mokrý ručník a zavolal hasiče. Malý Martin zachránil svou statečností a duchapřítomností život pěti lidem a sám riskoval svůj. Jeho čin je o to záslušnější, že se se svým činem nikomu nesvěřil a ve škole se o jeho hrdinství dozvěděli až od záchranářů, kteří přišli informovat vedení školy.

Autor: Karolína Rosecká, E4

Přestala psát!

Je zvláštní, jak propisovací tužky dokáží vycítit tu nejnevhodnější chvíli, kdy by si mohly dát oraz. Nejlepší chvíle jsou při testu, kdy jste rádi, že znáte postup matematického zápisu, či se ve vás z nočního učení literatury něco zachytilo a onu vzpomínku chcete přenést na papírový list.

Rady tipu, je lepší nosit dvě tužky pro případ dopsání té jedné, jsou k usmání a slavné věty jednoho z nevtipnějších matikářů: „Jedna tužka, žádná tužka. Dvě tužky, půl tužky. Tři tužky, celá tužka,“ jsou přímo k smíchu, v onu vhodnou dobu. Když však přijde doba nevhodná, či jak někteří rádi tvrdí: „dojde na lámání chleba,“ jsou tyto věty trapné a nad jejich neuposlechnutím si daný nešťastník jen smutně povzdychne. Co taky jiného?

Jakmile zjistíme, že nám propiska nepíše, je skoro jisté, že dodrží následující postup. Tak zaprvé zkouší, jestli je s propiskou opravdu amen. Několikrát s ní brutálně trhá při okrajích stránky a zkouší, jestli propiska náhlou smrt, dopsání, jen simuluje, či jestli své protesty myslí vážně. Dále je zde třepání s propiskou ve snaze doklepat zbývající náplň co nejlépe k hrotu. Tento pokus nikdy neskončí kladným koncem, propiska psát nezačne, ale co by kdyby? Zkusit se to musí. Po tomto neúspěšném pokusu se vlastník mrtvolky začíná prodírat penálem, kde nic není, a pokud to dojde i vlastníkovu, obrací se pro pomoc do své aktovky, brašny, kabelky. Zde pátrá, šmátrá v nejzazších koncích, prohledává každou kapsu. Při tomto pátrání naráží na hrot kroužítka, vysypané žvýkačky a další věci, které jindy hledal a nenašel, jelikož věc potřebná se povětšinou týká školy. Po příchodu domů se k hledání nevrací a taška ráno čeká na majitele tam, kde předešlé odpoledne skončila. Kdo by se učil, připravoval? Zbytečné...

Zpět ale k hledání trochu živé propisky. Po tom, co ani v aktovce není, se z hledače propisky stává lovec propisky nové, často té sousedovy. Ve volných chvílích, kdy soused lavicový nepíše, se lovec začátečník snaží marně dopsat to, co psal soused. Toto cizopasnictví však netrvá dlouho a kamarádské vztahy jsou ty tam. „Najdi si vlastní!“

Lovec nabývá na zkušenostech. Zkoumá okolí, identifikuje, rozpoznává a soudí ho, které by mohlo třeba naskytnout volnou propisku, která by vykazovala známky psaní.

Takový lovec štěstí má, najde-li. Pak je šťastný, že našel přívětivce, který mu poskytl tak potřebný předmět, jehož vlastnictví mu již není k ničemu, jelikož přestávka se přiblížila tak, že zvoní. Na prosby o prodloužení doby výpůjční jedinec půjčující podléhá a schvaluje propůjčení na hodinu další.

Hodina další již s živou propiskou uteče, zazvoní, a pokud jde o poslední hodinu, vidina předškolního prostoru je prioritní. Půjčení či nepůjčení je to tam.

Propiska nová, stává se stálou, jelikož majitel původní, minulý, a majitel nový, zapomínají na akt výpůjční.

Majitel nový se po osmé hodině ranní setkává s propiskou, která není jeho, ale na to on už nemyslí a je rád, že ji má a že může psát. Takto nově osvojená propiska se stává jeho, navždy. Tedy, do dopsání a chvíle, kdy jedinec bude nucen stát se zběsilým lovcem.

Snad každý s životností tohoto předmětu zkušenosti má. Učitel to má nejlepší. Třídnice je elektronická, kříd je dost. O šplhouny, kterých je třeba pro zapůjčení propisky na něco malého k zapsání, není nouze a testová červená propiska snad nikdy, což je zvláštní, nedochází.

Rada na závěr? Není. Snad jen, berte si propisky dvě, či si dělejte přátele, kteří disponují s více než jednou propiskou.

Autor: Honza Mañas, S4B